

1Corinthians

Chapter 1

¹ παυλος κλητος αποστολος χριστου ιησου {VAR1: ιησου χριστου } {VAR2: χριστου ιησου } δια θεληματος θεου και σωσθενης ο αδελφος

² τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων και ημων

³ χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

⁴ ευχαριστω τω θεω μου {VAR2: μου } παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου

⁵ οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει

⁶ καθως το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν

⁷ ωστε υμας μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενους την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου

⁸ ος και βεβαιωσει υμας εως τελους ανεγκλητους εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου [χριστου]

⁹ πιστος ο θεος δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων

¹⁰ παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το αυτο λεγητε παντες και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη

¹¹ εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοης οτι εριδες εν υμιν εισιν

¹² λεγω δε τουτο οτι εκαστος υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα εγω δε χριστου

¹³ μεμερισται ο χριστος μη παυλος εσταυρωθη υπερ υμων η εις το ονομα παυλου εβαπτισθητε

¹⁴ ευχαριστω {VAR2: [τω θεω] } οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον

¹⁵ ινα μη τις ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισθητε

¹⁶ εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οйда ει τινα αλλον εβαπτισα

¹⁷ ου γαρ απεστειλεν με χριστος βαπτιζειν αλλα ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυρος του χριστου

¹⁸ ο λογος γαρ ο του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μωρια εστιν τοις δε σωζομενοις ημιν δυναμις θεου εστιν

¹⁹ γεγραπται γαρ απολω την σοφian των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω

²⁰ που σοφος που γραμματευσ που συζητητης του αιωνος τουτου ουχι εμωρανεν ο θεος την σοφian του κοσμου

²¹ επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμος δια της σοφias τον θεον ευδοκησεν ο θεος δια της μωριας του κηρυγματος σωσαι τους πιστευοντας

²² επειδη και ιουδαιοι σημεια αιτουσιν και ελληνες σοφian ζητουσιν

²³ ημεις δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοις μεν σκανδαλον εθνεσιν δε μωριαν

²⁴ αυτοις δε τοις κλητοις ιουδαιοις τε και ελλησιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφian

²⁵ οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενης του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων

²⁶ βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεις

²⁷ αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τους σοφους και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τα ισχυρα

²⁸ και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα
εξελεξατο ο θεος {VAR1: [και] } τα μη οντα ινα τα
οντα καταργηση

²⁹ οπως μη καυχησηται πασα σαρξ ενωπιον του θεου

³⁰ εξ αυτου δε υμεις εστε εν χριστω ιησου ος
εγεννηθη σοφια ημιν απο θεου δικαιοσυνη τε και
αγιασμος και απολυτρωσις

³¹ ινα καθως γεγραπται ο καυχωμενος εν κυριω
καυχασθω

Chapter 2

¹ καγω ελθων προς υμας αδελφοι ηλθον ου καθ
υπεροχην λογου η σοφιας καταγγελλων υμιν το
μυστηριον του θεου

² ου γαρ εκρινα τι ειδεναι εν υμιν ει μη ιησουν
χριστον και τουτον εσταυρωμενον

³ καγω εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω
εγενομην προς υμας

⁴ και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοις
σοφιας λογοις {VAR1: πειθοις σοφιας λογοις }
{VAR2: <πειθοις> σοφιας [λογοις] } αλλ εν
αποδειξει πνευματος και δυναμεως

⁵ ινα η πιστις υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν
δυναμει θεου

⁶ σοφιαν δε λαλουμεν εν τοις τελειοις σοφιαν δε ου
του αιωνος τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνος
τουτου των καταργουμενων

⁷ αλλα λαλουμεν θεου σοφιαν εν μυστηριω την
αποκεκρυμμενην ην προωρισεν ο θεος προ των
αιωνων εις δοξαν ημων

⁸ ην ουδεις των αρχοντων του αιωνος τουτου
εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον κυριον της
δοξης εσταυρωσαν

⁹ αλλα καθως γεγραπται α οφθαλμος ουκ ειδεν και
ους ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ
ανεβη οσα {VAR1: οσα } {VAR2: α } ητοιμασεν ο
θεος τοις αγαπωσιν αυτον

¹⁰ ημιν δε {VAR1: γαρ } {VAR2: δε } απεκαλυψεν ο
θεος δια του πνευματος το γαρ πνευμα παντα εραυνα
και τα βαθη του θεου

¹¹ τις γαρ οιδεν ανθρωπων τα του ανθρωπου ει μη το
πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω ουτως και τα του
θεου ουδεις εγνωκεν ει μη το πνευμα του θεου

¹² ημεις δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα
το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδωμεν τα υπο του
θεου χαρισθεντα ημιν

¹³ α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοις ανθρωπινης
σοφιας λογοις αλλ εν διδακτοις πνευματος
πνευματικοις πνευματικα συγκρινοντες

¹⁴ ψυχικος δε ανθρωπος ου δεχεται τα του
πνευματος του θεου μωρια γαρ αυτω εστιν και ου
δυναται γνωναι οτι πνευματικως ανακρινεται

¹⁵ ο δε πνευματικος ανακρινει τα {VAR1: μεν }
{VAR2: [τα] } παντα αυτος δε υπ ουδενος
ανακρινεται

¹⁶ τις γαρ εγνω νουν κυριου ος συμβιβασει αυτον
ημεις δε νουν χριστου εχομεν

Chapter 3

¹ καγω αδελφοι ουκ ηδυνηθην λαλησαι υμιν ως
πνευματικοις αλλ ως σαρκινοις ως νηπιοις εν χριστω

² γαλα υμας εποτισα ου βρωμα ουπω γαρ εδυνασθε
αλλ ουδε {VAR1: [ετι] } {VAR2: ετι } νυν δυνασθε

³ ετι γαρ σαρκικοι εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλος και
ερις ουχι σαρκικοι εστε και κατα ανθρωπον
περιπατειτε

⁴ οταν γαρ λεγη τις εγω μεν ειμι παυλου ετερος δε
εγω απολλω ουκ ανθρωποι εστε

⁵ τι ουν εστιν απολλως τι δε εστιν παυλος διακονοι δι
ων επιστευσατε και εκαστω ως ο κυριος εδωκεν

⁶ εγω εφυτευσα απολλως εποτισεν αλλα ο θεος
ηυξανεν

⁷ ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο
αυξανων θεος

⁸ ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστος δε τον
ιδιον μισθον λημψεται κατα τον ιδιον κοπον

⁹ θεου γαρ εσμεν συνεργοι θεου γεωργιον θεου
οικοδομη εστε

¹⁰ κατα την χαριν του θεου την δοθεισαν μοι ως σοφος αρχιτεκτων θεμελιον εθηκα αλλος δε εποικοδομει εκαστος δε βλεπετω πως εποικοδομει

¹¹ θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον ος εστιν ιησους χριστος

¹² ει δε τις εποικοδομει επι τον θεμελιον χρυσον {VAR1: χρυσιον αργυριον } {VAR2: χρυσον αργυρον } λιθους τιμιους ξυλα χορτον καλαμην

¹³ εκαστου το εργον φανερον γενησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ αυτο {VAR1: αυτο } {VAR2: [αυτο] } δοκιμασει

¹⁴ ει τινος το εργον μενει ο εποικοδομησεν μισθον λημψεται

¹⁵ ει τινος το εργον κατακαησεται ζημιωθησεται αυτος δε σωθησεται ουτως δε ως δια πυρος

¹⁶ ουκ οιδατε οτι ναος θεου εστε και το πνευμα του θεου οικει εν υμιν {VAR1: εν υμιν οικει } {VAR2: οικει εν υμιν }

¹⁷ ει τις τον ναον του θεου φθειρει φθερει τουτον ο θεος ο γαρ ναος του θεου αγιος εστιν οιτινες εστε υμεις

¹⁸ μηδεις εαυτον εξαπατατω ει τις δοκει σοφος ειναι εν υμιν εν τω αιωνι τουτω μωρος γενεσθω ινα γενηται σοφος

¹⁹ η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα τω θεω εστιν γεγραπται γαρ ο δρασσομενος τους σοφους εν τη πανουργια αυτων

²⁰ και παλιν κυριος γινωσκει τους διαλογισμους των σοφων οτι εισιν ματαιοι

²¹ ωστε μηδεις καυχασθω εν ανθρωποις παντα γαρ υμων εστιν

²² ειτε πανλος ειτε πολλως ειτε κηφας ειτε κοσμος ειτε ζωη ειτε θανατος ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα παντα υμων

²³ υμεις δε χριστου χριστος δε θεου

² ωδε λοιπον ζητειται εν τοις οικονομοις ινα πιστος τις ευρεθη

³ εμοι δε εις ελαχιστον εστιν ινα υφ υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινης ημερας αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω

⁴ ουδεν γαρ εμαυτω συνοιδα αλλ ουκ εν τουτω δεδικαιωμαι ο δε ανακρινων με κυριος εστιν

⁵ ωστε μη προ καιρου τι κρινετε εως αν ελθη ο κυριος ος και φωτισει τα κρυπτα του σκοτους και φανερωσει τας βουλας των καρδιων και τοτε ο επαινος γενησεται εκαστω απο του θεου

⁶ ταυτα δε αδελφοι μετεσχηματισα εις εμαυτον και απολλων δι υμας ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ α γεγραπται ινα μη εις υπερ του ενος φυσιουσθε κατα του ετερου

⁷ τις γαρ σε διακρινει τι δε εχεις ο ουκ ελαβες ει δε και ελαβες τι καυχασαι ως μη λαβων

⁸ ηδη κεκορεσμενοι εστε ηδη επλουτησατε χωρις ημων εβασιλευσατε και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και ημεις υμιν συμβασιλευσωμεν

⁹ δοκω γαρ ο θεος ημας τους αποστολους εσχατους απεδειξεν ως επιθανατιους οτι θεατρον εγενηθημεν τω κοσμω και αγγελοις και ανθρωποις

¹⁰ ημεις μωροι δια χριστον υμεις δε φρονιμοι εν χριστω ημεις ασθενεις υμεις δε ισχυροι υμεις ενδοξοι ημεις δε ατιμοι

¹¹ αχρι της αρτι ωρας και πεινωμεν και διψωμεν και γυμνιτευομεν και κολαφιζομεθα και αστατουμεν

¹² και κοπιωμεν εργαζομενοι ταις ιδιαις χερσιν λαιδορουμενοι ευλογουμεν διωκομενοι ανεχομεθα

¹³ δυσφημουμενοι παρακαλουμεν ως περικαθαρματα του κοσμου εγενηθημεν παντων περιψημα εως αρτι

¹⁴ ουκ εντρεπων υμας γραφω ταυτα αλλ ως τεκνα μου αγαπητα νουθετων {VAR1: νουθετων } {VAR2: <νουθετων> }

¹⁵ εαν γαρ μυριους παιδαγωγους εχητε εν χριστω αλλ ου πολλους πατερας εν γαρ χριστω ιησου δια του ευαγγελιου εγω υμας εγεννησα

¹⁶ παρακαλω ουν υμας μιμηται μου γινεσθε

Chapter 4

¹ ουτως ημας λογιζεσθω ανθρωπος ως υπηρετας χριστου και οικονομους μυστηριων θεου

¹⁷ δια τουτο επεμψα υμιν τιμοtheon ος εστιν μου τεκνον αγαπητον και πιστον εν κυριω ος υμας αναμνησει τας οδους μου τας εν χριστω [ιησου] καθως πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω

¹⁸ ως μη ερχομενου δε μου προς υμας εφυσιωθησαν τινες

¹⁹ ελευσομαι δε ταχεως προς υμας εαν ο κυριος θεληση και γνωσομαι ου τον λογον των πεφυσιωμενων αλλα την δυναμιν

²⁰ ου γαρ εν λογω η βασιλεια του θεου αλλ εν δυναμει

²¹ τι θελετε εν ραβδω ελθω προς υμας η εν αγαπη πνευματι τε πραυτητος

Chapter 5

¹ ολωσ ακουεται εν υμιν πορνεια και τοιαυτη πορνεια ητις ουδε εν τοις εθνεσιν ωστε γυναικα τινα του πατρος εχειν

² και υμεις πεφυσιωμενοι εστε και ουχι μαλλον επενθησατε ινα αρθη εκ μεσου υμων ο το εργον τουτο πραξας

³ εγω μεν γαρ απων τω σωματι παρων δε τω πνευματι ηδη κεκρικα ως παρων τον ουτως τουτο κατεργασαμενον

⁴ εν τω ονοματι του κυριου [ημων] ιησου συναχθεντων υμων και του εμου πνευματος συν τη δυναμει του κυριου ημων ιησου

⁵ παραδουναι τον τοιουτον τω σατανα εις ολεθρον της σαρκος ινα το πνευμα σωθη εν τη ημερα του κυριου

⁶ ου καλον το καυχημα υμων ουκ οιδате οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι

⁷ εκκαθαρατε την παλαιαν ζυμην ινα ητε νεον φυραμα καθως εστε αζυμοι και γαρ το πασχα ημων ετυθη χριστος

⁸ ωστε εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη κακιας και πονηριας αλλ εν αζυμοις ειλικρινειας και αληθειας

⁹ εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη συναναμιγνυσθαι πορνους

¹⁰ ου παντως τοις πορνοις του κοσμου τουτου η τοις πλεονεκταις και αρπαξιν η ειδωλολατραις επει ωφειλετε αρα εκ του κοσμου εξελθειν

¹¹ νυν δε εγραψα υμιν μη συναναμιγνυσθαι εαν τις αδελφος ονομαζομενος η πορνος η πλεονεκτης η ειδωλολατρης η λοιδορος η μεθυσος η αρπαξ τω τοιουτω μηδε συνεσθιειν

¹² τι γαρ μοι τους εξω κρινειν ουχι τους εσω υμεις κρινετε

¹³ τους δε εξω ο θεος κρινει εξαρατε τον πονηρον εξ υμων αυτων

Chapter 6

¹ τολμα τις υμων πραγμα εχων προς τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων

² η ουκ οιδате οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμος αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων

³ ουκ οιδате οτι αγγελους κρινουμεν μητι γε βιωτικα

⁴ βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε τους εξουθενημενους εν τη εκκλησια τουτους καθιζετε

⁵ προς εντροπην υμιν λεγω ουτως ουκ ενι εν υμιν ουδεις σοφος ος δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου

⁶ αλλα αδελφος μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων

⁷ ηδη μεν ουν {VAR1: ουν } {VAR2: [ουν] } ολωσ ηττημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων δια τι ουχι μαλλον αδικεισθε δια τι ουχι μαλλον αποστερεισθε

⁸ αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε και τουτο αδελφους

⁹ η ουκ οιδате οτι αδικοι θεου βασιλειαν ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται

¹⁰ ουτε κλεπται ουτε πλεονεκται ου μεθυστοι ου λοιδοροι ουχ αρπαγες βασιλειαν θεου κληρονομησουσιν

¹¹ και ταυτα τινες ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλα εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου {VAR1: [ημων] } ιησου χριστου και εν τω πνευματι του θεου ημων

¹² παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος

¹³ τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοις βρωμασιν ο δε θεος και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω και ο κυριος τω σωματι

¹⁴ ο δε θεος και τον κυριον ηγειρεν και ημας εξεγερει δια της δυναμεως αυτου

¹⁵ ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν αρας ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνης μελη μη γενοιτο

¹⁶ η {VAR1: η } {VAR2: [η] } ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενος τη πορνη εν σωμα εστιν εσονται γαρ φησιν οι δυο εις σαρκα μιαν

¹⁷ ο δε κολλωμενος τω κυριω εν πνευμα εστιν

¹⁸ φυγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος εστιν ο δε πορνευων εις το ιδιον σωμα αμαρτανει

¹⁹ η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων ναος του εν υμιν αγιου πνευματος εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε εαυτων

²⁰ ηγορασθητε γαρ τιμης δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων

Chapter 7

¹ περι δε ων εγραψατε καλον ανθρωπω γυναικος μη απτεσθαι

² δια δε τας πορνειας εκαστος την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω

³ τη γυναικι ο ανηρ την οφειλην αποδιδωτω ομοιως δε και η γυνη τω ανδρι

⁴ η γυνη του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλα ο ανηρ ομοιως δε και ο ανηρ του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλα η γυνη

⁵ μη αποστερειτε αλληλους ει μητι αν {VAR1: [αν] } {VAR2: αν } εκ συμφωνου προς καιρον ινα σχολασητε τη προσευχη και παλιν επι το αυτο ητε ινα μη πειραζη υμας ο σατανας δια την ακρασιαν υμων {VAR1: [υμων] } {VAR2: υμων }

⁶ τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατ επιταγην

⁷ θελω δε παντας ανθρωπους ειναι ως και εμαυτον αλλα εκαστος ιδιον εχει χαρισμα εκ θεου ο μεν ουτως ο δε ουτως

⁸ λεγω δε τοις αγαμοις και ταις χηραις καλον αυτοις εαν μεινωσιν ως καγω

⁹ ει δε ουκ εγκρατευονται γαμησατωσαν κρειττον γαρ εστιν γαμειν {VAR1: γαμειν } {VAR2: γαμησαι } η πυρουσθαι

¹⁰ τοις δε γεγαμηκοσιν παραγγελλω ουκ εγω αλλα ο κυριος γυναικα απο ανδρος μη χωρισθηναι

¹¹ εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμος η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι

¹² τοις δε λοιποις λεγω εγω ουχ ο κυριος ει τις αδελφος γυναικα εχει απιστον και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου μη αφιετω αυτην

¹³ και γυνη ητις {VAR1: ητις } {VAR2: ει τις } εχει ανδρα απιστον και ουτος συνευδοκει οικειν μετ αυτης μη αφιετω τον ανδρα

¹⁴ ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστος εν τη γυναικι και ηγιασται η γυνη η απιστος εν τω αδελφω επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν νυν δε αγια εστιν

¹⁵ ει δε ο απιστος χωριζεται χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφος η η αδελφη εν τοις τοιουτοις εν δε ειρηνη κεκληκεν υμας ο θεος

¹⁶ τι γαρ οιδας γυναι ει τον ανδρα σωσεις η τι οιδας ανερ ει την γυναικα σωσεις

¹⁷ ει μη εκαστω ως μεμερικεν {VAR1: μεμερικεν } {VAR2: εμερισεν } ο κυριος εκαστον ως κεκληκεν ο θεος ουτως περιπατειτω και ουτως εν ταις εκκλησιαις πασαις διατασσομαι

¹⁸ περιτετμημενος τις εκληθη μη επισπασθω εν ακροβυστια κεκληται τις μη περιτεμνεσθω

¹⁹ η περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια ουδεν εστιν αλλα τηρησις εντολων θεου

²⁰ εκαστος εν τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω

²¹ δουλός εκκληθῆς μὴ σοὶ μελετῶ ἀλλ εἰ καὶ δυνασαὶ ἐλευθερὸς γενεσθαι μάλλον χρῆσαι

²² ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δουλὸς ἀπελευθερὸς κυρίου ἐστὶν ὁμοίως ὁ ἐλευθερὸς κληθεὶς δουλὸς ἐστὶν χριστοῦ

²³ τιμῆς ἠγορασθῆτε μὴ γίνεσθε δούλοι ἀνθρώπων

²⁴ ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκληθῆ ἀδελφοὶ ἐν τούτῳ μένετω παρὰ θεῷ

²⁵ περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἡλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι

²⁶ νομίζω οὖν τούτῳ καλὸν ὑπαρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι

²⁷ δεδεσθαι γυναῖκι μὴ ζητεῖ λύσιν λελυσθαι ἀπὸ γυναῖκος μὴ ζητεῖ γυναῖκα

²⁸ εἰ δὲ καὶ γαμῆσης οὐχ ἡμάρτες καὶ εἰ γῆμῃ ἡ {VAR1: [ἡ]} {VAR2: ἡ} παρθένος οὐχ ἡμάρτεν θλιψὶν δὲ τῇ σαρκὶ ἐξουσὶν οἱ τοιοῦτοί ἐγὼ δὲ ὑμῶν φειδομαι

²⁹ τούτῳ δὲ φημι ἀδελφοὶ ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστὶν τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν

³⁰ καὶ οἱ κλαῖοντες ὡς μὴ κλαῖοντες καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατεχόντες

³¹ καὶ οἱ χρωμένοι τὸν κόσμον ὡς μὴ καταχρωμένοι παραγίγεται γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου

³² θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμεριμνοῦν εἶναι ὁ ἀγάμος μεριμνατὰ τοῦ κυρίου πῶς ἀρεστῇ τῷ κυρίῳ

³³ ὁ δὲ γαμήσας μεριμνατὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρεστῇ τῇ γυναίκι

³⁴ καὶ μεμερίσται καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἀγάμος καὶ ἡ παρθένος μεριμνατὰ τοῦ κυρίου ἵνα ἡ ἀγία καὶ {VAR1: [καὶ]} {VAR2: καὶ} τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνατὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρεστῇ τῷ ἀνδρὶ

³⁵ τούτῳ δὲ πρὸς τοὺς ὑμῶν αὐτῶν συμφερόν λεγῶ οὐχ ἵνα βροχὸν ὑμῖν ἐπιβάλω ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημόν καὶ εὐπαρεδρόν τῷ κυρίῳ ἀπερισπαστῶς

³⁶ εἰ δὲ τις ἀσχημονεῖ ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει εἰάν ἡ ὑπερακμὸς καὶ οὕτως οφείλει γίνεσθαι ὁ θελεῖ ποιεῖτω οὐχ ἀμαρτάνει γαμειτῶσαν

³⁷ ὅς δὲ ἐστήκεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐδραῖος μὴ ἔχων ἀνάγκην ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος καὶ τούτῳ κεκρίκεν ἐν τῇ ἰδίᾳ καρδίᾳ τηρεῖν τὴν εαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιήσει

³⁸ ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν εαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιεῖ καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρείσσον ποιήσει

³⁹ γυνὴ δεδεταὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς εἰάν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ ἐλευθερὰ ἐστὶν ὁ θελεῖ γαμηθῆναι μόνον ἐν κυρίῳ

⁴⁰ μακαριώτερα δὲ ἐστὶν εἰάν οὕτως μείνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην δοκῶ δὲ {VAR1: γὰρ} {VAR2: δὲ} καγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν

Chapter 8

¹ περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθυτῶν οἶδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἐχόμεν ἡ γνῶσις φύσις ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ

² εἰ τις δοκεῖ ἐγνώκεναι τί οὐπὼ ἐγνώ καθὼς δεῖ γινῶναι

³ εἰ δὲ τις ἀγαπᾷ τὸν θεὸν οὗτος ἐγνώσται ὑπ' αὐτοῦ

⁴ περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθυτῶν οἶδαμεν ὅτι οὐδὲν εἰδῶλον ἐν κόσμῳ καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἰς

⁵ καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῳ εἴτε ἐπὶ γῆς ὥσπερ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κυριοὶ πολλοὶ

⁶ {VAR1: [ἀλλ]} {VAR2: ἀλλ} ἡμῖν εἰς θεὸς ὁ πατὴρ ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτὸν καὶ εἰς κύριος ἰησοῦς χριστὸς δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ

⁷ ἀλλ οὐκ ἐν πάσιν ἡ γνῶσις τινες δὲ τὴν συνήθειαν ἕως ἄρτι τοῦ εἰδῶλου ὡς εἰδωλοθυτὸν ἐσθίουσιν καὶ ἡ συνειδήσις αὐτῶν ἀσθενῆς οὕσα μολύνεται

⁸ βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ οὔτε εἰάν μὴ φαγῶμεν ὑστεροῦμεθα οὔτε εἰάν φαγῶμεν περισσεύομεν

⁹ βλέπετε δὲ μὴ πῶς ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη προσκομῆται γενηταὶ τοῖς ἀσθενέσιν

¹⁰ εαν γαρ τις ιδη {VAR1: [σε]} {VAR2: σε} τον
εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον ουχι η
συνειδησις αυτου ασθενους οντος οικοδομηθησεται
εις το τα ειδωλοθυτα εσθιειν

¹¹ απολλυται γαρ ο ασθενων εν τη ση γνωσει ο
αδελφος δι ον χριστος απεθανεν

¹² ουτως δε αμαρτανοντες εις τους αδελφους και
τυπτοντες αυτων την συνειδησιν ασθενουσιν εις
χριστον αμαρτανετε

¹³ διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου ου
μη φαγω κρεα εις τον αιωνα ινα μη τον αδελφον μου
σκανδαλισω

Chapter 9

¹ ουκ ειμι ελευθερος ουκ ειμι αποστολος ουχι ιησουν
τον κυριον ημων εορακα ου το εργον μου υμεις εστε
εν κυριω

² ει αλλοις ουκ ειμι αποστολος αλλα γε υμιν ειμι η
γαρ σφραγισ μου της αποστολης υμεις εστε εν κυριω

³ η εμη απολογια τοις εμε ανακρινουσιν εστιν αυτη

⁴ μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πειν

⁵ μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα
περιαγειν ως και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι
του κυριου και κηφας

⁶ η μονος εγω και βαρναβας ουκ εχομεν εξουσιαν μη
εργαζεσθαι

⁷ τις στρατευεται ιδιοις οψωνιοις ποτε τις φυτευει
αμπελωνα και τον καρπον αυτου ουκ εσθiei η
{VAR1: [η]} {VAR2: η} τις ποιμινει ποιμνην και
εκ του γαλακτος της ποιμνης ουκ εσθiei

⁸ μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω η και ο νομος
ταυτα ου λεγει

⁹ εν γαρ τω μωυσεως νομω γεγραπται ου φιμωσεις
{VAR1: φιμωσεις} {VAR2: κημωσεις} βουν
αλωοντα μη των βοων μελει τω θεω

¹⁰ η δι ημας παντως λεγει δι ημας γαρ εγραφη οτι
οφειλει επ ελπιδι ο αροτριων αροτριαν και ο αλωων
επ ελπιδι του μετεχειν

¹¹ ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει
ημεις υμων τα σαρκικα θερισομεν

¹² ει αλλοι της υμων εξουσιας μετεχουσιν ου μαλλον
ημεις αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα
παντα στεγομεν ινα μη τινα εγκοπην δωμεν τω
ευαγγελιω του χριστου

¹³ ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα εργαζομενοι τα {VAR1:
τα} {VAR2: [τα]} εκ του ιερου εσθιουσιν οι τω
θυσιαστηριω παρεδρευοντες τω θυσιαστηριω
συμμεριζονται

¹⁴ ουτως και ο κυριος διεταξεν τοις το ευαγγελιον
καταγγελλουσιν εκ του ευαγγελιου ζην

¹⁵ εγω δε ου κεχρημαι ουδενι τουτων ουκ εγραψα δε
ταυτα ινα ουτως γενηται εν εμοι καλον γαρ μοι
μαλλον αποθανειν η το καυχημα μου ουδεις κενωσει

¹⁶ εαν γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι καυχημα
αναγκη γαρ μοι επικειται ουαι γαρ μοι εστιν εαν μη
ευαγγελισωμαι

¹⁷ ει γαρ εκων τουτο πρασσω μισθον εχω ει δε ακων
οικονομιαν πεπιστευμαι

¹⁸ τις ουν μου εστιν ο μισθος ινα ευαγγελιζομενος
αδαπανον θησω το ευαγγελιον εις το μη
καταχρησασθαι τη εξουσια μου εν τω ευαγγελιω

¹⁹ ελευθερος γαρ ων εκ παντων πασιν εμαυτον
εδουλωσα ινα τους πλειονας κερδησω

²⁰ και εγενομην τοις ιουδαιοις ως ιουδαιος ινα
ιουδαιους κερδησω τοις υπο νομον ως υπο νομον μη
ων αυτος υπο νομον ινα τους υπο νομον κερδησω

²¹ τοις ανομοις ως ανομος μη ων ανομος θεου αλλ
εννομος χριστου ινα κερδανω τους ανομους

²² εγενομην τοις ασθενεσιν ασθενης ινα τους
ασθενεις κερδησω τοις πασιν γεγωνα παντα ινα
παντως τινας σωσω

²³ παντα δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα συγκοινωνος
αυτου γενωμαι

²⁴ ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω τρεχοντες παντες μεν
τρεχουσιν εις δε λαμβανει το βραβειον ουτως
τρεχετε ινα καταλαβητε

²⁵ πας δε ο αγωνιζομενος παντα εγκρατευεται
εκεινοι μεν ουν ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν
ημεις δε αφθαρτον

²⁶ εγω τοιουν ουτως τρεχω ως ουκ αδηλως ουτως
πυκτευω ως ουκ αερα δερων

²⁷ αλλά υπωπιάζω μου το σώμα και δουλαγωγώ μη πως άλλοις κηρυξας αυτος αδοκιμος γενωμαι

Chapter 10

¹ ου θελω γαρ υμας αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και παντες δια της θαλασσης διηλθον

² και παντες εις τον μωυσην εβαπτισθησαν {VAR1: εβαπτισαντο } {VAR2: εβαπτισθησαν } εν τη νεφελη και εν τη θαλασση

³ και παντες {VAR1: [το αυτο] } {VAR2: το αυτο } πνευματικον βρωμα εφαγον

⁴ και παντες το αυτο πνευματικον επιον πομα επινον γαρ εκ πνευματικης ακολουθουσης πετρας η πετρα δε ην ο χριστος

⁵ αλλ ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων ευδοκησεν ο θεος κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω

⁶ ταυτα δε τυποι ημων εγενηθησαν εις το μη ειναι ημας επιθυμητας κακων καθως κακεινοι επεθυμησαν

⁷ μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθως τινες αυτων ωσπερ γεγραπται εκαθισεν ο λαος φαγειν και πειν και ανεστησαν παιζειν

⁸ μηδε πορνευωμεν καθως τινες αυτων επορνευσαν και επεσαν μια ημερα εικοσι τρεις χιλιαδες

⁹ μηδε εκπειραζωμεν τον κυριον {VAR1: κυριον } {VAR2: χριστον } καθως τινες αυτων επειρασαν και υπο των οφεων απωλλυντο

¹⁰ μηδε γογγυζετε καθαπερ τινες αυτων εγογγυσαν και απωλοντο υπο του ολοθρευτου

¹¹ ταυτα δε τυπικως συνεβαινεν εκεινοις εγραφη δε προς νουθεσιαν ημων εις ους τα τελη των αιωνων κατηντηκεν

¹² ωστε ο δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση

¹³ πειρασμος υμας ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπιнос πιστος δε ο θεος ος ουκ εασει υμας πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι υπενεγκειν

¹⁴ διοπερ αγαπητοι μου φευγετε απο της ειδωλολατριας

¹⁵ ως φρονιμοις λεγω κρινατε υμεις ο φημι

¹⁶ το ποτηριον της ευλογιας ο ευλογουμεν ουχι κοινωνια εστιν του αιματος του χριστου τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια του σωματος του χριστου εστιν

¹⁷ οτι εις αρτος εν σωμα οι πολλοι εσμεν οι γαρ παντες εκ του ενος αρτου μετεχομεν

¹⁸ βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ουχ οι εσθιοντες τας θυσιας κοινονοι του θυσιαστηριου εισιν

¹⁹ τι ουν φημι οτι ειδωλοθυτον τι εστιν η οτι ειδωλον τι εστιν

²⁰ αλλ οτι α θυουσιν τα εθνη {VAR1: [τα εθνη] } δαιμονιοις και ου θεω θυουσιν {VAR1: θυουσιν } {VAR2: [θυουσιν] } ου θελω δε υμας κοινωνους των δαιμονιων γινεσθαι

²¹ ου δυνασθε ποτηριον κυριου πινειν και ποτηριον δαιμονιων ου δυνασθε τραπεζης κυριου μετεχειν και τραπεζης δαιμονιων

²² η παραζηλουμεν τον κυριον μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν

²³ παντα εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει

²⁴ μηδεις το εαυτου ζητειτω αλλα το του ετερου

²⁵ παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν

²⁶ του κυριου γαρ η γη και το πληρωμα αυτης

²⁷ ει τις καλει υμας των απιστων και θελετε πορευεσθαι παν το παρατιθεμενον υμιν εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν

²⁸ εαν δε τις υμιν ειπη τουτο ιεροθυτον εστιν μη εσθιετε δι εκεινον τον μηνυσαντα και την συνειδησιν

²⁹ συνειδησιν δε λεγω ουχι την εαυτου αλλα την του ετερου ινα τι γαρ η ελευθερια μου κρινεται υπο αλλης συνειδησεως

³⁰ ει εγω χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω

³¹ ειτε ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εις δοξαν θεου ποιειτε

³² απροσκοποι και ιουδαιοις γινεσθε και ελλησιν και τη εκκλησια του θεου

³³ καθως καγω παντα πασιν αρεσκω μη ζητων το εμαυτου συμφορον αλλα το των πολλων ινα σωθωσιν

Chapter 11

¹ μιμηται μου γινεσθε καθως καγω χριστου

² επαινω δε υμας οτι παντα μου μεμνησθε και καθως παρεδωκα υμιν τας παραδοσεις κατεχετε

³ θελω δε υμας ειδεναι οτι παντος ανδρος η κεφαλη ο χριστος εστιν κεφαλη δε γυναικος ο ανηρ κεφαλη δε του χριστου ο θεος

⁴ πας ανηρ προσευχομενος η προφητευων κατα κεφαλης εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου

⁵ πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην αυτης εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη

⁶ ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη και κειρασθω ει δε αισχρον γυναικι το κειρασθαι η ξυρασθαι κατακαλυπτεσθω

⁷ ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και δοξα θεου υπαρχων η γυνη δε δοξα ανδρος εστιν

⁸ ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικος αλλα γυνη εξ ανδρος

⁹ και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλα γυνη δια τον ανδρα

¹⁰ δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι της κεφαλης δια τους αγγελους

¹¹ πλην ουτε γυνη χωρις ανδρος ουτε ανηρ χωρις γυναικος εν κυριω

¹² ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρος ουτως και ο ανηρ δια της γυναικος τα δε παντα εκ του θεου

¹³ εν υμιν αυτοις κρινατε πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτων τω θεω προσευχεσθαι

¹⁴ ουδε η φυσις αυτη διδασκει υμας οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν

¹⁵ γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοται αυτη {VAR1: αυτη } {VAR2: [αυτη] }

¹⁶ ει δε τις δοκει φιλονεικος ειναι ημεις τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι του θεου

¹⁷ τουτο δε παραγγελλων ουκ επαινω οτι ουκ εις το κρεισσον αλλα εις το ησσον συνερχεσθε

¹⁸ πρωτον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν εκκλησια ακουω σχισματα εν υμιν υπαρχειν και μερος τι πιστευω

¹⁹ δει γαρ και αιρεσεις εν υμιν ειναι ινα [και] οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν

²⁰ συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν

²¹ εκαστος γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβάνει εν τω φαγειν και ος μεν πεινα ος δε μεθυει

²² μη γαρ οικιας ουκ εχετε εις το εσθιειν και πινειν η της εκκλησιας του θεου καταφρονειτε και καταισχυνετε τους μη εχοντας τι ειπω υμιν επαινεσω υμας εν τουτω ουκ επαινω

²³ εγω γαρ παρελαβον απο του κυριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριος ιησους εν τη νυκτι η παρεδιδετο ελαβεν αρτον

²⁴ και ευχαριστησας εκλασεν και ειπεν τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν

²⁵ ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιειτε οσακις εαν πινητε εις την εμην αναμνησιν

²⁶ οσακις γαρ εαν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον πινητε τον θανατον του κυριου καταγγελλετε αχρις ου ελθη

²⁷ ωστε ος αν εσθιη τον αρτον η πινη το ποτηριον του κυριου αναξιος ενοχος εσται του σωματος και του αιματος του κυριου

²⁸ δοκιμαζετω δε ανθρωπος εαυτον και ουτως εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω

²⁹ ο γαρ εσθιων και πινων κριμα εαυτω εσθiei και πινει μη διακρινων το σωμα

³⁰ δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεις και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι

³¹ ει δε εαυτους διεκρινομεν ουκ αν εκρινομεθα

³² κρινόμενοι δε υπό του {VAR1: του } {VAR2: [του] } κυρίου παιδευόμεθα ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν

³³ ὥστε ἀδελφοὶ μου συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε

³⁴ εἰ τις πείνα ἐν οἰκῷ ἐσθιέτω ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνερχήσθε τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἀν ἐλθῶ διαταξομαι

Chapter 12

¹ περὶ δε τῶν πνευματικῶν ἀδελφοὶ οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν

² οἴδατε ὅτι ὅτε ἐθνή ἦτε πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἀφῶνα ὡς ἀν ἠγεσθε ἀπαγομένοι

³ διὸ γινώριζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει ἀναθεμα ἰησοῦς καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν κύριος ἰησοῦς εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ

⁴ διαίρεσεις δε χαρισμάτων εἰσὶν τὸ δε αὐτὸ πνεῦμα

⁵ καὶ διαίρεσεις διακονιῶν εἰσὶν καὶ ὁ αὐτὸς κύριος

⁶ καὶ διαίρεσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν καὶ ὁ {VAR1: καὶ ο } {VAR2: ὁ δε } αὐτὸς θεὸς ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πασὶν

⁷ ἐκαστῷ δε δίδοται ἡ φανερωσίς τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον

⁸ ὡ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας ἀλλῶ δε λόγος γνῶσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα

⁹ ἑτέρῳ πιστὶς ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι ἀλλῶ δε χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ ἐνὶ πνεύματι

¹⁰ ἀλλῶ δε ἐνεργήματα δυνάμεων ἀλλῶ [δε] προφητεία ἀλλῶ [δε] διακρίσεις πνευμάτων ἑτέρῳ γένη γλῶσσων ἀλλῶ δε ἐρμηνεία γλῶσσων

¹¹ πάντα δε ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα διαιροῦν ἴδια ἐκαστῷ καθὼς βούλεται

¹² καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἐστὶν καὶ μέλη πολλὰ ἔχει πάντα δε τὰ μέλη τοῦ σώματος πολλὰ ὄντα ἐν ἐστὶν σῶμα οὕτως καὶ ὁ χριστὸς

¹³ καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτισθῆμεν εἴτε ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες εἴτε δούλοι εἴτε ἐλεύθεροι καὶ πάντες ἐν πνεύμα ἐποτίσθῆμεν

¹⁴ καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἐστὶν ἐν μέλος ἀλλὰ πολλὰ

¹⁵ ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς ὅτι οὐκ εἰμι χεὶρ οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ σώματος οὐ παρα τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ σώματος

¹⁶ καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς ὅτι οὐκ εἰμι ὀφθαλμὸς οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ σώματος οὐ παρα τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ σώματος

¹⁷ εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμὸς ποῦ ἡ ἀκοὴ εἰ ὅλον ἀκοὴ ποῦ ἡ ὀσφρησίς

¹⁸ νυνὶ {VAR1: νυν } {VAR2: νυνὶ } δε ὁ θεὸς ἐθέτο τὰ μέλη ἐν ἐκαστῷ αὐτῶν ἐν τῷ σῶματι καθὼς ἠθέλησεν

¹⁹ εἰ δε ἦν τὰ {VAR1: [τὰ] } {VAR2: τὰ } πάντα ἐν μέλος ποῦ τὸ σῶμα

²⁰ νυν δε πολλὰ μὲν {VAR2: μὲν } μέλη ἐν δε σῶμα

²¹ οὐ δύναται δε {VAR1: [δε] } {VAR2: δε } ὁ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χεὶρὶ χρεῖαν σου οὐκ ἔχω ἡ παλὴν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶν χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω

²² ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπαρχεῖν ἀναγκαῖα ἐστὶν

²³ καὶ ἂ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος τοῦτοις τιμὴν περισσώτεραν περιτιθέμεν καὶ τὰ ἀσχημονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσώτεραν ἔχει

²⁴ τὰ δε εὐσχημονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει ἀλλὰ ὁ θεὸς συνεκράσεν τὸ σῶμα τῷ ὑστερουμένῳ περισσώτεραν δούς τιμὴν

²⁵ ἵνα μὴ ἡ σχίσμα ἐν τῷ σῶματι ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπερ ἀλλήλων μεριμνώσιν τὰ μέλη

²⁶ καὶ εἴτε πασχέι ἐν μέλος συμπασχέι πάντα τὰ μέλη εἴτε δοξάζεται {VAR2: [ἐν] } μέλος συγχαίρει πάντα τὰ μέλη

²⁷ ὑμεῖς δε ἐστε σῶμα χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μερὸς

²⁸ καὶ οὖς μὲν ἐθέτο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους δευτέρων προφητῶν τρίτον διδασκάλους ἐπεὶ δὲ δυνάμεις ἐπεὶ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἀντιλημψεῖς κυβερνήσεις γένη γλῶσσων

²⁹ μὴ πάντες ἀπόστολοι μὴ πάντες προφῆται μὴ πάντες διδασκαλοὶ μὴ πάντες δυνάμεις

³⁰ μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων μὴ πάντες γλῶσσαις λαλοῦσιν μὴ πάντες διερμηνεύουσιν

³¹ ζηλοῦτε δε τὰ χαρίσματα τὰ μείζονα καὶ ἐτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δεῖκνυμι

Chapter 13

¹ εαν ταις γλωσσαις των ανθρωπων λαλω και των αγγελων αγαπην δε μη εχω γεγονα χαλκος ηχων η κυμβαλον αλαλαζον

² καν {VAR1: καν } {VAR2: και εαν } εχω προφητειαν και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν καν {VAR1: καν } {VAR2: και εαν } εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθισταναι {VAR1: μεθιστανειν } {VAR2: μεθισταναι } αγαπην δε μη εχω ουθεν ειμι

³ καν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου και εαν {VAR1: καν } {VAR2: και εαν } παραδω το σωμα μου ινα καυχησωμαι αγαπην δε μη εχω ουδεν ωφελουμαι

⁴ η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται η αγαπη ου ζηλοι η αγαπη {VAR2: [η αγαπη] } ου περπερευεται ου φυσιουται

⁵ ουκ ασχημονει ου ζητει τα εαυτης ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον

⁶ ου χαιρει επι τη αδικια συγχαιρει δε τη αληθεια

⁷ παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελπιζει παντα υπομενει

⁸ η αγαπη ουδεποτε πιπτει ειτε δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται ειτε γνωσις καταργηθησεται

⁹ εκ μερους γαρ γινωσκομεν και εκ μερους προφητευομεν

¹⁰ οταν δε ελθη το τελειον το εκ μερους καταργηθησεται

¹¹ οτε ημην νηπιος ελαλουν ως νηπιος εφρονουν ως νηπιος ελογιζομην ως νηπιος οτε γεγονα ανηρ κατηργηκα τα του νηπιου

¹² βλεπομεν γαρ αρτι δι εσοπτρου εν αινιγματι τοτε δε προσωπον προς προσωπον αρτι γινωσκω εκ μερους τοτε δε επιγνωσομαι καθως και επεγνωσθην

¹³ νυνι δε μενει πιστις ελπις αγαπη τα τρια ταυτα μειζων δε τουτων η αγαπη

Chapter 14

¹ διωκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευητε

² ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποις λαλει αλλα θεω ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια

³ ο δε προφητευων ανθρωποις λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν

⁴ ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει

⁵ θελω δε παντας υμας λαλειν γλωσσαις μαλλον δε ινα προφητευητε μειζων δε ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαις εκτος ει μη διερμηνευη ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη

⁶ νυν δε αδελφοι εαν ελθω προς υμας γλωσσαις λαλων τι υμας ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η {VAR1: εν } {VAR2: [εν] } διδαχη

⁷ ομως τα ανυχα φωνην διδοντα ειτε αυλος ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοις φθογγοις μη δω πως γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον

⁸ και γαρ εαν αδηλον σαλπιγξ φωνην δω τις παρασκευασεται εις πολεμον

⁹ ουτως και υμεις δια της γλωσσης εαν μη ευσημον λογον δωτε πως γνωσθησεται το λαλουμενον εσεσθε γαρ εις αερα λαλουντες

¹⁰ τοσαυτα ει τυχoi γενη φωνων εισιν εν κοσμω και ουδεν αφωνον

¹¹ εαν ουν μη ειδω την δυναμιν της φωνης εσομαι τω λαλουντι βαρβαρος και ο λαλων εν εμοι βαρβαρος

¹² ουτως και υμεις επει ζηλωται εστε πνευματων προς την οικοδομην της εκκλησιας ζητειτε ινα περισσευητε

¹³ διο ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη

¹⁴ εαν [γαρ] προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νους μου ακαρπος εστιν

¹⁵ τι ουν εστιν προσευξομαι τω πνευματι προσευξομαι δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω δε {VAR1: [δε] } {VAR2: δε } και τω νοι

¹⁶ επει εαν ευλογης [εν] πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη ση ευχαριστη επειδη τι λεγεις ουκ οιδεν

¹⁷ συ μεν γαρ καλως ευχαριστηεις αλλ ο ετερος ουκ οικοδομειται

¹⁸ ευχαριστω τω θεω παντων υμων μαλλον γλωσσαις λαλω

¹⁹ αλλα εν εκκλησια θελω πεντε λογους τω νοι μου λαλησαι ινα και αλλους κατηχησω η μυριους λογους εν γλωσση

²⁰ αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταις φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταις δε φρεσιν τελειοι γινεσθε

²¹ εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοις και εν χειλεσιν ετερων λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ουτως εισακουσονται μου λεγει κυριος

²² ωστε αι γλωσσαι εις σημειον εισιν ου τοις πιστευουσιν αλλα τοις απιστοις η δε προφητεια ου τοις απιστοις αλλα τοις πιστευουσιν

²³ εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντες λαλωσιν γλωσσαις εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι ουκ ερουν οτι μαινεσθε

²⁴ εαν δε παντες προφητευωσιν εισελθη δε τις απιστος η ιδιωτης ελεγχεται υπο παντων ανακρινεται υπο παντων

²⁵ τα κρυπτα της καρδιας αυτου φανερα γινεται και ουτως πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελλων οτι οντως ο θεος εν υμιν εστιν

²⁶ τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχησθε εκαστος ψαλμον εχει διδαχην εχει αποκαλυψιν εχει γλωσσαν εχει ερμηνειαν εχει παντα προς οικοδομην γινεσθω

²⁷ ειτε γλωσση τις λαλει κατα δυο η το πλειστον τρεις και ανα μερος και εις διερμηνευετω

²⁸ εαν δε μη η διερμηνευτης σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θεω

²⁹ προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν και οι αλλοι διακρινετωσαν

³⁰ εαν δε αλλω αποκαλυφθη καθημενω ο πρωτος σιγατω

³¹ δυνασθε γαρ καθ ενα παντες προφητευειν ινα παντες μανθανωσιν και παντες παρακαλωνται

³² και πνευματα προφητων προφηταις υποτασσεται

³³ ου γαρ εστιν ακαταστασιας ο θεος αλλα ειρηνης ως εν πασαις ταις εκκλησιας των αγιων

³⁴ αι γυναικες εν ταις εκκλησιας σιγατωσαν ου γαρ επιτρεπεται αυταις λαλειν αλλα υποτασσεσθωσαν καθως και ο νομος λεγει

³⁵ ει δε τι μαθειν {VAR1: μανθανειν } {VAR2: μαθειν } θελουσιν εν οικω τους ιδιους ανδρας επερωτατωσαν αισχρον γαρ εστιν γυναικι λαλειν εν εκκλησια

³⁶ η αφ υμων ο λογος του θεου εξηλθεν η εις υμας μονους κατηντησεν

³⁷ ει τις δοκει προφητης ειναι η πνευματικος επιγινωσκετω α γραφω υμιν οτι κυριου εστιν εντολη

³⁸ ει δε τις αγνοει αγνοειται

³⁹ ωστε αδελφοι μου {VAR1: μου } {VAR2: [μου] } ζηλουτε το προφητευειν και το λαλειν μη κωλυετε γλωσσαις

⁴⁰ παντα δε ευσχημονως και κατα ταξιν γινεσθω

Chapter 15

¹ γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε

² δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν ει κατεχετε εκτος ει μη ειχη επιστευσατε

³ παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοις ο και παρελαβον οτι χριστος απεθανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τας γραφας

⁴ και οτι εταφη και οτι εγηγερται τη ημερα τη τριτη κατα τας γραφας

⁵ και οτι ωφθη κηφα ειτα τοις δωδεκα

⁶ επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοις αδελφοις εφραπαξ εξ ων οι πλειονες μενουσιν εως αρτι τινες δε εκοιμηθησαν

⁷ επειτα ωφθη ιακωβω ειτα τοις αποστολοις πασιν

⁸ εσχατον δε παντων ωσπερι τω εκτρωματι ωφθη καμοι

⁹ εγω γαρ ειμι ο ελαχιστος των αποστολων ος ουκ ειμι ικανος καλεισθαι αποστολος διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του θεου

¹⁰ χαριτι δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρις αυτου η εις εμε ου κενη εγενηθη αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπιασα ουκ εγω δε αλλα η χαρις του θεου {VAR2: [η] } συν εμοι

¹¹ ειτε ουν εγω ειτε εκεινοι ουτως κηρυσσομεν και ουτως επιστευσате

¹² ει δε χριστος κηρυσσεται οτι εκ νεκρων εγηγερται πως λεγουσιν εν υμιν τινες οτι αναστασις νεκρων ουκ εστιν

¹³ ει δε αναστασις νεκρων ουκ εστιν ουδε χριστος εγηγερται

¹⁴ ει δε χριστος ουκ εγηγερται κενον αρα και {VAR2: [και] } το κηρυγμα ημων κενη και η πιστις υμων {VAR1: ημων } {VAR2: υμων }

¹⁵ ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρες του θεου οτι εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι ηγειρεν τον χριστον ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα νεκροι ουκ εγειρονται

¹⁶ ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται ουδε χριστος εγηγερται

¹⁷ ει δε χριστος ουκ εγηγερται ματαια η πιστις υμων {VAR1: [εστιν] } ετι εστε εν ταις αμαρτιας υμων

¹⁸ αρα και οι κοιμηθεντες εν χριστω απωλοντο

¹⁹ ει εν τη ζωη ταυτη εν χριστω ηλπικοτες εσμεν μονον ελεεινότεροι παντων ανθρωπων εσμεν

²⁰ νυνι δε χριστος εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των κεκοιμημενων

²¹ επειδη γαρ δι ανθρωπου θανατος και δι ανθρωπου αναστασις νεκρων

²² ωσπερ γαρ εν τω αδαμ παντες αποθησκουσιν ουτως και εν τω χριστω παντες ζωοποιηθησονται

²³ εκαστος δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χριστος επειτα οι του χριστου εν τη παρουσια αυτου

²⁴ ειτα το τελος οταν παραδιδω την βασιλειαν τω θεω και πατρι οταν καταργησι πασαν αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν

²⁵ δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρις ου θη παντας τους εχθρους υπο τους ποδας αυτου

²⁶ εσχατος εχθρος καταργειται ο θανατος

²⁷ παντα γαρ υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου οταν δε ειπη οτι παντα υποτασσεται δηλον οτι εκτος του υποταξαντος αυτω τα παντα

²⁸ οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε [και] αυτος ο υιος υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα ινα η ο θεος {VAR2: [τα] } παντα εν πασιν

²⁹ επει τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει ολως νεκροι ουκ εγειρονται τι και βαπτιζονται υπερ αυτων

³⁰ τι και ημεις κινδυνευομεν πασαν ωραν

³¹ καθ ημεραν αποθησκω νη την υμετεραν καυχησιν αδελφοι {VAR1: αδελφοι } {VAR2: [αδελφοι] } ην εχω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

³² ει κατα ανθρωπον εθηριομαχησα εν εφεσω τι μοι το οφελος ει νεκροι ουκ εγειρονται φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθησκομεν

³³ μη πλανασθε φθειρουσιν ηθη χρηστα ομιλιαι κακαι

³⁴ εκνηψατε δικαιως και μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινες εχουσιν προς εντροπην υμιν λαλω

³⁵ αλλα ερει τις πως εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματι ερχονται

³⁶ αφρων συ ο σπειρεις ου ζωοποιειται εαν μη αποθानη

³⁷ και ο σπειρεις ου το σωμα το γενησομενον σπειρεις αλλα γυμνον κοκκον ει τυχαι σιτου η τινος των λοιπων

³⁸ ο δε θεος διδωσιν αυτω σωμα καθως ηθελησεν και εκαστω των σπερματων ιδιον σωμα

³⁹ ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν ανθρωπων αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη δε σαρξ πτηνων αλλη δε ιχθυων

⁴⁰ και σωματα επουρανια και σωματα επιγεια αλλα ετερα μεν η των επουρανιων δοξα ετερα δε η των επιγειων

⁴¹ αλλη δοξα ηλιου και αλλη δοξα σεληνης και αλλη δοξα αστερων αστηρ γαρ αστερος διαφερει εν δοξη

⁴² ουτως και η αναστασις των νεκρων σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρσια

⁴³ σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη σπειρεται εν ασθενεια εγειρεται εν δυναμει

⁴⁴ σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον ει εστιν σωμα ψυχικον εστιν και πνευματικον

⁴⁵ ουτως και γεγραπται εγενετο ο πρωτος ανθρωπος αδαμ εις ψυχην ζωσαν ο εσχατος αδαμ εις πνευμα ζωοποιουν

⁴⁶ αλλ ου πρωτον το πνευματικον αλλα το ψυχικον επειτα το πνευματικον

⁴⁷ ο πρωτος ανθρωπος εκ γης χοικος ο δευτερος ανθρωπος εξ ουρανου

⁴⁸ οιος ο χοικος τοιουτοι και οι χοικοι και οιος ο επουρανιος τοιουτοι και οι επουρανιοι

⁴⁹ και καθως εφορεσαμεν την εικονα του χοικου φορεσωμεν {VAR1: φορεσωμεν } {VAR2: φορεσομεν } και την εικονα του επουρανιου

⁵⁰ τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυναται ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει

⁵¹ ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες ου κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα

⁵² εν ατομω εν ριπη οφθαλμου εν τη εσχατη σαλπιγγι σαλπισει γαρ και οι νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεις αλλαγησομεθα

⁵³ δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν

⁵⁴ οταν δε το {VAR2: φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και το } θνητον τουτο ενδυσηται {VAR1: [την] } αθανασιαν τοτε γενησεται ο λογος ο γεγραμμενος κατεποθη ο θανατος εις νικος

⁵⁵ που σου θανατε το νικος που σου θανατε το κεντρον

⁵⁶ το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμις της αμαρτιας ο νομος

⁵⁷ τω δε θεω χαρις τω διδοντι ημιν το νικος δια του κυριου ημων ιησου χριστου

⁵⁸ ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιοι γινεσθε αμετακινητοι περισσευοντες εν τω εργω του κυριου παντοτε ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω

Chapter 16

¹ περι δε της λογειας της εις τους αγιους ωσπερ διεταξαται εκκλησιας της γαλατιας ουτως και υμεις ποιησατε

² κατα μιαν σαββατου εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι εαν ευοδωται ινα μη οταν ελθω τοτε λογειαι γινωνται

³ οταν δε παραγενωμαι ους εαν δοκιμασητε δι επιστολων τουτους πεμψω απενεγκειν την χαριν υμων εις ιερουσαλημ

⁴ εαν δε αξιον η του καμε πορευεσθαι συν εμοι πορευσονται

⁵ ελευσομαι δε προς υμας οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι

⁶ προς υμας δε τυχον παραμενω η και {VAR1: καταμενω η } {VAR2: παραμενω η και } παραχειμασω ινα υμεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι

⁷ ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπιζω γαρ χρονον τινα επιμειναι προς υμας εαν ο κυριος επιτρεψη

⁸ επιμενω δε εν εφεσω εως της πεντηκοστης

⁹ θυρα γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργης και αντικειμενοι πολλοι

¹⁰ εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβως γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται ως καγω {VAR1: εγω } {VAR2: καγω }

¹¹ μη τις ουν αυτον εξουθενηση προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προς με εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων

¹² περι δε απολλω του αδελφου πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα ελθη προς υμας μετα των αδελφων και παντως ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρηση

¹³ γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιουσθε

¹⁴ παντα υμων εν αγαπη γινεσθω

¹⁵ παρακαλω δε υμας αδελφοι οιδετε την οικιαν στεφανα οτι εστιν απαρχη της αχαιας και εις διακονιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτους

¹⁶ ινα και υμεις υποτασσησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι

¹⁷ χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα και φορτουνατου και αχαικου οτι το υμετερον υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν

¹⁸ ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα και το υμων επιγινωσκετε ουν τους τοιουτους

¹⁹ ασπαζονται υμας αι εκκλησαι της ασιας
ασπαζεται υμας εν κυριω πολλα ακυλας και πρισκα
συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια

²⁰ ασπαζονται υμας οι αδελφοι παντες ασπασασθε
αλληλους εν φιληματι αγιω

²¹ ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου

²² ει τις ου φιλει τον κυριον ητω αναθεμα μαρانا θα

²³ η χαρις του κυριου ιησου μεθ υμων

²⁴ η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου